

6. 6. 2015 19:30, Krefeld

„Ale vy, milovaní, rozpamätajte sa na slová, predpovedané od apoštolov nášho Pána Ježiša Krista, že vám hovoril, že v poslednom čase budú posmievači, ktorí budú chodiť podľa svojich bezbožných žiadostí. To sú tí, ktorí sa oddeľujú, telesní, nemajúci ducha. Ale vy, milovaní budujúc sa na svojej presvätej viere, modliac sa v Svätom Duchu, strážiťac zachovajte sa v láske Božej očakávajúc milosrdenstvo nášho Pána Ježiša Krista cieľom večného života.“ [Júdu 17-21]

Áno, všetci ste boli srdečne privítaní, skutočne zo všetkých národov, jazykov a národností. Dnes máme návštevu z USA, Kanady, Brazílie, Portugalska, Južnej Afriky a celej Európy.

Sme Pánovi skutočne zo srdca vďační, že sa ešte môžeme nerušene schádzať, aby sme počuli Božie Slovo a boli pripravovaní na slávny deň návratu nášho milovaného Pána.

[pozdravy]

Brat Mbiye mi napísal: „Brat Frank, niekoľko tisíc už pokľaklo a modlí sa, aby Boh teba a vás požehnal.“

Sme jednoducho vďační.

Máme pozdravy, ktoré prišli e-mailom. Mal by som ich prečítať? Myslím, že sme to dlžní bratom, ktorí sú s nami spojení.

[pozdravy]

Ďakujem vám za trpezlivosť, ktorú ste si všetci priniesli so sebou. Myslím, že sme všetkým našim bratom dlžní vyjadrenie, že vďačne prijímame, že sú s nami vnútorne spojení, veria tomu istému Božiemu Slovu a zaujali svoj postoj pre Pána – a to je jednoducho neopísateľná milosť v tomto čase. Všetko vo všetkých náboženstvách je založené na kompromisoch. Všade sa dejú len kompromisy. Ale Boh nečiní žiadne kompromisy. To jedno je svetlo a to druhé temnota. To jedno je pravda a to druhé lož. To jedno je život a to druhé je smrť. My sme smeli z milosti učiniť rozhodnutie pre Pána, pretože sa On rozhodol pre nás.

Na časové udalosti bližšie nezájdeme, ale ak nahliadneme do správ a e-mailov, ktoré mi boli poslané, tak vidíme, že sa skutočne blížíme ku koncu. Že to bude tak ako v čase Sodomy a Gomory náš Pán povedal v ev. Matúša i Lukáša, ale ak to je vládami chválené,

podporované a vyžadované, tak nám už potom neostáva nič. My nič neodsudzujeme, ale jedno musíme povedať, bratia a sestry: Abrahám a vyvolená skupina neboli v Sodome a náš Pán hovorí, že sme vo svete, ale nie sme zo sveta, ako On nie je zo sveta [Ján 17:16] Česť človeka je nedotknutá, každý môže konať, čo chce. Boh Pán bude súdiť, nie my. Čo chce Boh povedať, to On skutočne hovorí len Svojmu ľudu, Svojim synom a dcéram, všetci ostatní môžu konať, čo chcú, a pri súde dostanú odpoveď. Nechajme to jednoducho tak.

Obzvlášť čo sa týka Izraela a všetkých rokovaní – ak čítame, tak zistíme, že je to takmer tak ďaleko, že zmluva môže byť podpísaná, že už musí byť vyjasnených len niekoľko bodov – obzvlášť čo podlieha daňovej povinnosti pre rímskokatolícku cirkev a čo nie. Sú to skutočne už len úplne okrajové otázky a už čoskoro bude zmluva skutočne uzavretá.

Keď potom čítame o tom, že pán Putin uzavrel zmluvu s Iránom... To musíme vedieť: Rusko je veľmi bohaté na plyn. Krajiny Perzského zálivu sa zase topia v rope a celý svet je závislý od ropy a plynu. Keď skutočne toto všetko vidíme – ako je Rusko provokované, vieme, že kráľ severu vykoná úder, ako to aj brat Branham zreteľne povedal.

Rusko je vlastne na sever od všetkých týchto národov – ak hľadáme na mapu sveta od Petrohradu a hraníc s Fínskom až po Kóreu a Japonsko a Vladivostok úplne na konci... ak potom Biblia hovorí o kráľovi severu, tak aj tento vývoj musí jednoducho nastať a my na všetkom skutočne poznávame, že sa biblické proroctvo napĺňa, vládne nespravodlivosť a blaho tomu, kto skutočne hľadá na Pána a nesie v sebe živú nádej, že bude čoskoro u Pána.

Nás prirodzene viac zaujíma tá Božská časť. Bratia a sestry, ak hľadím späť na oba uplynulé mesiace, tak mi neostáva nič iné ako povedať: „Pane, teraz prepúšťaš Svojho služobníka v pokoji, lebo moje oči videli naplnenie Slova, že večne platné evanjelium o kráľovstve bude zvestované všetkým národom a jazykom a potom príde koniec.“

Sme jednoducho vďační, že to všetko smieme z milosti prežívať.

Jeden deň sme ešte v Jakarte alebo Medane v Indonézii, najväčšej moslimskej krajine na zemi, a predstavte si – aj tam som bol zavolaný do televízie a ten muž, ktorý bol moslim, mi povedal: „Vy ste cestovali tak ďaleko, vy určite máte našim ľuďom čo povedať.“ A dostal som

hodinu času, aby som povedal to, čo Boh položil na moje srdce.

Je jednoducho nádherné, ako Pán všetko vedie a sprevádza nielen medzi veriacimi, ktorí zvesť prijali a uchopili, ale že otvára dvere a srdcia, že sa skutočne stáva Božskou realitou, že je posledná zvesť nesená všetkým národom a jazykom a my sme na tom mať priamu účasť.

Minulú nedeľu bol s nami v Zürichu brat Michael, kde podal krátku správu o tom, čo Boh koná v okolí Perzského zálivu. Ak Boh daruje milosť a ešte potrvá čas, tak na jeden rok podpíšeme zmluvu a vo všetkých týchto staniach budeme zvestovať poslednú Božiu zvesť, tak aby nikto neostal bez ospravedlnenia.

Čo si myslíte, že to pre mňa znamená, ak Boh otvára takéto dvere a jednoducho dáva toľko milosti?

Aj teraz – v Medane, cez Kuala Lumpur, Malajziu, do Bangkoku, do Gangonu v Mjanmarsku – ak pomyslíme na to, že Boh sa skutočne postaral, aby do najväčšieho kostola – anglikánskeho – prišli všetci – baptisti, metodisti aj letničníci, aby počuli tohoto muža z Nemecka. Ja však nehovorím o Nemecku, ja zvestujem celú radu nášho Boha. Nechceme sa tomu bližšie venovať, ale je to jednoducho ruka Pána, je to Boží čas a my sme z presvedčenia zvolali: „*Dnes sa naplnilo toto písmo vo vašich ušiach.*“ [Lukáš 4:21]

Koľko rokov prešlo odvtedy, čo bolo bratovi Branhamovi povedané, že zvesť, ktorá mu bude daná, predíde druhému príchodu Krista? Od roku 1933 prešlo mnoho rokov. A od odchodu brata Branhama to bude v decembri tiež už 50 rokov.

Sme ku cti Božej povedať, že sme tento čas vo dne a v noci vykúpili, aby sme Božiu zvesť niesli do celého sveta, a preto je moje srdce naplnené vďačnosťou. Cesty sú prirodzene stále obtiažnejšie, ale Pán daruje milosť, až kým čas neskončí a tí poslední nebudú zavolaní.

Vy všetci viete, že Božie povolanie nie je vecou človeka, ale že Boh Pán na základe Svojho spásneho plánu jednoducho vyslovuje povolanie a blaho človeku, ktorý to pozná.

Dvaja bratia sa ma spýtali: „Ako je to s lokálnymi službami?“ Tým sa ja vôbec nemôžem zaoberať. Ja musím jednoducho konať to, čo mi Pán prikázal, a cestovať od mesta k mestu a z jednej krajiny do druhej. Lokálne zbory majú svojich starších, majú svoje zhromaždenia

a svoje bohoslužby. Mne však Pán skutočne prikázal: „*Nezakladaj lokálne zbory...!*“ Ja sa nemôžem miešať do lokálnych vecí, pretože nepoznám lokálnu situáciu. To musí byť skutočne na mieste vysvetlené a vyslovené.

Že starší prirodzene nemajú poverenie cestovať z krajiny do krajiny a od mesta k mestu, za to ja nemôžem. V Skutkoch 20 si Pavol k sebe zavolať starších zboru, vylial si pred nimi svoje srdce, hovoril s nimi a oni sa vrátili späť do lokálnych zborov. Skutočne existuje zborový poriadok a existuje usporiadanie v spasných dejinách.

Brat Branham nebol len prorok, ako stojí napísané: „*A on dal jedným za apoštolov, jedným za prorokov, jedným za evanjelistov, jedným za pastierov a za učiteľov...*“ [Efežanom 4:11] Nie, bola to Bohom určená nadriadená služba pre celý svet a pre celú Cirkev na celej zemi. Bohom bolo určené, že pred návratom Ježiša Krista nevystúpi len lokálne nejaký prorok, apoštol alebo učiteľ, ale že bude vykonávané celosvetové Božie poverenie.

Brat Branham dostal 7. 5. 1946 priame poverenie a bolo mu povedané: „Je ti daný dar Božského uzdravovania a budeš s ním poslaný medzi národy.“ Boh skutočne nedal len zaslúbenia, On ich naplnil a dal priame pokyny, ako má byť poverenie vykonávané, a tak to brat Branham konal.

Dal som si trochu námahy a vypočul som si kázanie brata Branhama z 18. 8. 1955. Zopakujem ešte raz: Je veľký rozdiel, či sme to len neskôr niekde počuli, alebo či sme boli priamo pri tom, keď sa to dialo.

Predstavte si (prečítam to, ale poviem vám to aj dopredu) – do modlitebnej rady prišiel otec prekladateľa a Pán to bratovi Branhamovi zjavil. Prečítam to. On tomuto otcovi, ktorý prišiel pred tisíckami ľudí k modlitbe, hovorí:

„Ty prichádzaš odinakiaľ. Prišiel si zo zámoria. Vidím vody. Prichádzaš z Ameriky, z východného pobrežia Ameriky. Vidím ťa v New Yorku, blízko miesta, kde stoja vysoké budovy a kde je mnoho áut. Si kazateľ, hovoríš anglicky, ty si kazateľ evanjelia. Mal si zbor, ktorý sa nazýva Zbor Boží, a prišiel si sem ako misionár a toto je tvoja žena. Stretávame sa po prvýkrát.“ Atd., atď. „Tento môj prekladateľ je tvoj syn.“

Musíme si raz predstaviť, že sme to takto osobne počuli a videli. Potom ešte povedal jeho žene, aký má problém, a že on trpí na problém s obličkami.

Zmienil som to len preto, bratia a sestry, že Boh skutočne poslal pravého proroka. Prorok je vidiaci – on vidí vo videní, čo mu Boh v Duchu ukazuje, a potom môže povedať: „Tak hovorí Pán!“

Ak to takto čítame, tak je to jednoducho nádherné, ale povedzme to ešte raz, aby sme si pripomenuli, ako som to ja počul a videl, ako sa v našom čase dialo Božie nadprirodzené pôsobenie: Vy všetci viete, že po roku 1955 som mal len jedno pranie – byť s týmto Božím mužom v spojení. 12. 6. 1958 v Dallase v Texase na veľkej konferencii, ktorej sa zúčastnili všetci veľkí evanjelisti, som jednoducho šiel za bratom Branhamom a hovoril som s ním, aby som z jeho úst počul, o čo sa vlastne jedná. A on mi potom povedal: „Ty sa s touto zvestou vrátiš späť do Nemecka.“ A potom [v kázaní] hovorí: „Práve na mňa položil svoju ruku muž z Nemecka. Tam sme mali 10 000 obrátení každý večer.“ Boli to skutočne pramocné zhromaždenia, ale... Tu prichádza to veľké „ale“. ...ale kto pozostal? Koľko tisíc ľudí bolo v zhromaždeniach brata Branhama a aj v zhromaždeniach nášho Pána? Raz 5 000, inokedy 7 000 – a kto pozostal? Na záver musel Pán povedať: „*Či azda i vy chcete odísť?*“ [Ján 6:68] a Peter odpovedal: „*Pane, ku komu pôjdeme? Slová večného života máš...*“ Sme jednoducho vďační.

Dovoľte mi k tomu čítať z Lukáša 1, aby ste vedeli, čo má pre mňa a verím, že pre nás všetkých, jednoducho prieraznú silu, že vieme, že to nehovoríme len z počutia, ale že sme to skutočne smeli a stále smieme z milosti prežívať. V Lukášovi 1 stojím priamo od verša 1:

„Keďže sa už mnohí podujali po poriadku zostaviť rozpravu o veciach, ktoré sa udiali u nás, ako nám to podali tí, ktorí boli od prvopočiatku očitými svedkami a služobníkmi Slova...“

To musíme jednoducho podčiarknuť: Nielen očití svedkovia, ale služobníci Slova, povolání zvestovať Slovo a v spojení s naplnením Slova dávať ďalej to, čo im Boh zveril.

Vo verši 3: „...videlo sa dobrým aj mne, ktorý som odhora všetko dôkladne sledoval, napísať ti to zaradom, výborný Teofile...“ – vtedy jemu, dnes nám. A potom oznamuje prečo:

„...aby si náležite poznal istotu vecí, ktorým ťa učili.“

Aby si sa mohol presvedčiť o absolútnej pravde, o istote toho, o čom bola podaná správa zo života a pôsobenia nášho Pána, čo sa skutočne tak stalo a čo očití svedkovia mohli súhrnne opísať.

V 2. Petrovej 1:16-17 Peter vyjadril, čo pre neho znamenalo, že bol s Ním na svätej hore:

„Lebo sme neišli za chytrácky vymyslenými bájkami, keď sme vám oznámili moc a príchod nášho Pána Ježiša Krista, ale ako takí, ktorí sme boli očitými svedkami Jeho veličenstva.“

Preto Pán mohol povedať: *„Ste Moji svedkovia.“* [Iz. 44:8, Lukáš 24:48]

Vo verši 17: *„Lebo dostanúc od Boha Otca česť a slávu, keď zniesla na Neho velebná sláva taký hlas: Toto je ten Môj milovaný Syn, v ktorom sa Mne zalúbilo.“*

A potom potvrdenie: *„A ten hlas, ktorý sa zniesol z neba, sme my počuli, keď sme s Ním boli na tom svätom vrchu.“* [v. 18]

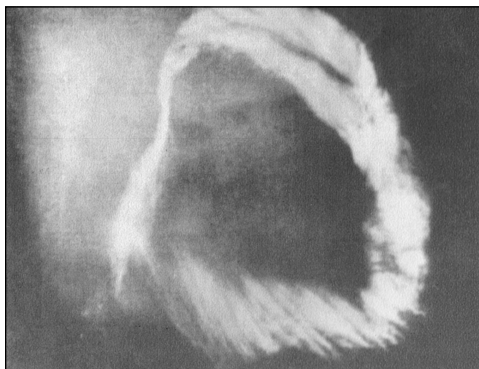
Jednoducho pramocné! Nielen z počutia, ale boli pri tom, keď sa to stalo. Preto som Pánovi stále znova vďačný, že mne, tomu najmenšiemu, dal milosť byť na vlastné oči a uši svedkom toho, čo Boh v našom čase konal. Buďte úprimní. Vy a celý svet ste na vlastné oči a uši svedkovia toho, čo posledné volanie, posledná zvesť, Pánovo Slovo v nás všetkých vykonalo! Vyšli sme von, oddelili sme sa a postavili sme sa Pánovi k dispozícii a pripravujeme sa na skorý návrat Pána. Vyplatí sa počuť a veriť poslednému volaniu a poslednej zvesti.

V ev. Marka 9:7 stojí dokonca napísané, že traja apoštoli boli vzatí do tohoto nadprirodzeného oblaku – takže počuli a prežili to, čo sa vtedy s Pánom stalo. To si môžete prečítať v ev. Marka 9:7. Pán je jednoducho verný a Svojim učeníkom sa zjavuje.

„A povstal oblak, zatôňujúci ich, a hlas prišiel z oblaku, ktorý hovoril: Toto je ten Môj milovaný Syn, Jeho počúvajte!“

V ostatných evanjeliách – v Matúšovi aj Lukášovi – si môžete prečítať, čo sa vtedy stalo, čo títo Boží muži mohli prežiť, vidieť a počuť. Z Lukáša 9 vám prečítam, ako boli vzatí dovnútra tohoto oblaku. V Lukášovi 9:34 stojí napísané:

„A kým to hovoril, povstal oblak a zatônil ich. A báli sa, keď tamti dvaja vchádzali do oblaku.“

Fotografia nasnímaná 28. februára 1963 nad Mexikom a Arizonou v čase, keď sa zjavil nadprirodzený oblak, o čom podali medzi inými správu časopisy Science, Life a The Arizona Republic. Brat Branham v ňom videl sedem anjelov usporiadaných v tvare pyramídy. Celým okolím hory Sunset otriaslo zemetrasenie.

Bratia a sestry, my máme tú fotografiu oblaku. Aj o nej sa hovoria rôzne veci, ale je to skutočne Pán, ktorý bol počas celého Starého zákona, a obzvlášť počas 40 rokov [po vyjdení z Egypta], s izraelským ľudom a vo dne i v noci ich doprevádzal. A ten istý Pán sa rovnakým spôsobom zjavil v našom čase. „Ježiš Kristus ten istý včera i dnes i naveky.“ [Židom 13:8]

V 2. Korintňanom 3:6 čítame o tom, čo Boh určil pre nás – k čomu bol Pavol a bratia určení: „...ktorý nás aj učinil dostatočných za služobníkov novej zmluvy, nie litery, ale Duchu, lebo litera zabíja, ale Duch oživuje.“

Bratia a sestry, v kázaniach brata Branhama čítame, ako Boží Duch poukazoval aj na osobný život a ako brat Branham najmenej 70-krát povedal: „Zvešť znie: Späť ku Slovu, späť na počiatok, späť ku tomu, čo učili apoštoli, späť k tomu, čo sa dialo vtedy – stav Cirkvi na počiatku bol a je našou predlohou, ku ktorej presne máme na konci prísť.“

Dovoľte mi dnes napomínajúc vysloviť slová všetkým novým, ktorí prichádzajú a ktorí ešte vedome neposvätili svoj život Pánovi. Predtým ako budeme pokračovať, dovoľte mi k tomu prečítať 2 verše z Nového zákona, kde náš Pán zvolal známe slová, že máme prísť k Nemu:

„Podťte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, a Ja vám dám odpočinutie.“ [Matúš 11:28]

Áno, odpočinutie našim dušiam. „Podťte ku Mne všetci...“

V kap. 12 stojí vo verši 15 odpoveď: „Ale Ježiš to poznal a ušiel odtiaľ...“

Predtým môžete čítať že Ho farizeji karhali a chceli Ho zabiť. Ešte raz od verša 15:

„Ale Ježiš to poznal a ušiel odtiaľ. A išlo za Ním mnoho zástupov, a uzdravil ich všetkých.“

To je jednoducho pramocné, bratia a sestry – všetkých, bez výnimky, všetkých uzdravil, všetkých, ktorí nepočúvali učeních Písma a farizejov, ale ktorí nasledovali Pána, tých všetkých zachránil, tým odpustil, tých uzdravil a potvrdzoval Svoje Slovo a vieru tých, ktorí k Nemu prišli.

Musí byť jednoducho povedané, bratia, sestry a priatelia: Ja sa nemôžem zmieriť s tým, aby mi bola vyslovená výčitka: „Ty si kázal zvesť, ale nie plnú spásu.“ **Plná spása musí byť zvestovaná! Odpustenie hriechov a zmierenie s Bohom musí stáť na prvom mieste!** Tak končia všetky misijné príkazy: Matúš 28, Marka 16, Lukáš 24:47:

„...a musí byť kázané v Jeho mene pokánie a odpustenie hriechov medzi všetkými národami...“

O prvom kázaní v deň Letníc počujeme, že im šlo ako osten škrze srdce [Skutky 2:37, podľa nem. prekladu]. **Bratia a sestry, leží to na mne? Na kom to leží? Ide nám kázanie, ide Slovo ako osten škrze srdce? Dotýka sa nás to ešte? Sme ešte oslovení? Je Slovo obojstranný meč? Úplne jedno, ako ním pohybujeme, ono preniká a rozdeľuje dušu, špik a kosti.** Takže nielen hovoriť o prorokovi a zvesti (Pánu buď za to vďaka) – my zvestujeme Ježiša Krista, toho ukrižovaného a povstaleho, o ktorom Pavol píše v 2. Korinťanom 5:

„*Bôh bol v Kristovi zmieriac so sebou svet...*“

My nielen musíme, ale smieme stále znova povedať: Vy, ktorí ste ešte neprežili obrátenie, ktorí ste ešte svoje životy Pánovi vedome neposvätili, vy, ktorým ešte nebolo Pánom darované pokánie, aby ste svoje životy skutočne posvätili Pánovi a poznali ste: „Som stratený. Bol nado mnou vyslovený rozsudok. Pane, Ty si vzal moje odsúdenie na Seba, trest, ktorý mal zasiahnuť mňa, zasiahol Teba.“ **Áno, náš trest bol položený na Neho, ale musíme to aj prijať! Musí to byť prežitie a o to sa jedná!** Nemôžeme prežiť dokonanie, ak sme neučinili s Bohom správny začiatok. Musí byť učinенý správny začiatok. Ako náš Pán povedal v kázaní na hore v Matúšovi 7:13:

„*Vojdite tesnou bránou, lebo je priestranná brána a široká cesta, ktorá vedie do zahynutia, a mnoho je tých, ktorí ňou vchádzajú; lebo je*

tesná brána a úzka cesta, ktorá vedie do života, a málo je tých, ktorí ju nachádzajú.“

Toto Božské spásne prežitie musíme mať a ak sa to ešte nestalo, tak sa to musí dnes stať! Musí sa to jednoducho stať! Bratia a sestry, len ak On niečo započal, bude môcť dokonáť. On musí mať možnosť niečo započat' a potom aj dokonáť.

Už som predtým povedal, aj pre nás ako veriaciach – ak čítame v kázaniach brata Branhamu, ako mimoriadne karhá ženy, ak úplne opúšťajú svoje miesto, nosia nohavice, šminkujú sa atď. Ak však dobre čítame listy apoštolov, tak sú oslovení všetci – otcovia, matky, muži, ženy, synovia, dcéry, všetci boli oslovení.

Skutočne mi šlo k srdcu, ako to vyjadril Pavol obzvlášť v liste Kološanom. Vy viete, že každý list má určitú tému, a tu, v liste Kološanom 3 Boží muž skutočne rozviedol to, o čo sa aj nám všetkým teraz smie jednať. Všetci prechádzame skúškami – možno nie tak, ako všetci ostatní, ale každý cíti vlastnú bolesť, každý vie, kde ho to bolí – všetci však smieme svoju dôveru položiť na Pána – *„Všetko je možné veriacemu!“* [Marka 9:23] Ak sa nám stane Božie zaslúbenie zjavením a vezmeme Boha za Jeho Slovo, tak On zaslúbenia aj pri nás naplní.

Tu, v Kološanom 3 je do toho zahrnutý každý úsek už od verša 1:

„A tak ak ste vstali z mŕtvych s Kristom, hľadajte veci, ktoré sú hore, kde sedí Kristus po pravici Boha...“

Prirodzene. Aj mladiství – my všetci sme ešte na zemi, musíme sa učiť pre naše zamestnanie, ale prosím, dávajte pozor – ani vy nepatríte do tohoto sveta! Vy ste len vo svete. Konajte svoje úlohy tak dobre, ako najlepšie viete, ale nemajte účasť na tom, čo svet koná!

Verš 2: *„...na to myslíte, čo je hore, nie na to, čo je na zemi. Lebo ste zomreli, a váš život je skrytý s Kristom v Bohu...“*

A potom prichádza mocný verš, ktorý mi už mnohé roky ide k srdcu:

„...keď sa Kristus zjaví v našom živote, vtedy sa aj vy s Ním zjavíte v sláve.“ [podľa nem. prekladu] Musí sa to skutočne naplniť: *„Takže ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením; drevne pominulo, hľa, všetko je nové.“* [2. Korinťanom 5:17]

Potom pokračuje v Kološanom 3 ďalej od verša 5:

„Teda mŕtvite svoje údy, ktoré sú na zemi, smilstvo, nečistotu, vášeň, zlú žiadosť a lakomstvo, ktoré je modlárstvom...“

A potom pokračuje s tým, čo musí byť odložené a čo pred Bohom neobstojí.

Ďalej vo verši 6: *„...pre ktoré veci prichádza hnev Boží na synov neposlušnosti...“*

Tu máme kľúčové slovo „neposlušnosť“. Neposlušnosť stojí proti poslušnosti. Neviera stojí proti viere. Viera je spojená s poslušnosťou a neposlušnosť je spojená s nevierou. Tu je reč o synoch neposlušnosti. Synovia poslušnosti sú však Boží synovia a dcéry a hovoria: *„Nech sa stane Tvoja vôľa ako v nebi, tak i na zemi!“* [Matúš 6:10]

Od verša 8 to pokračuje: *„Ale teraz zložte aj vy to všetko: hnev, prchkosť, zlosť, rúhanie, mrzkomluvu zo svojich úst.“*

Bratia a sestry, **Pán chce mať pripravenú, v krvi Baránka obmytú, v Slove pravdy posvätenú, Svätým Duchom zapečatenú Cirkev**. Preto si smieme brať aj všetky tieto poučenia k srdcu. Dokonca aj vo verši 9:

„Neluhajte jeden druhému, keď ste vyzliekli starého človeka s jeho skutkami...“

Áno! Predtým ako si môžeme obliecť nového človeka, tak musíme starého vyzliecť. A potom musíme urobiť kúpeľ. Plný kúpeľ – preto stojí v liste Efežanom 5:26, že sme očistení kúpeľom Slova. Slovo je nám kladené pred oči ako zrkadlo.

Verš 10: *„...a obliekli nového, obnovujúceho sa cieľom pravej známosti, podľa obrazu Toho, ktorý ho stvoril.“*

Jednoducho nádherné – plné evanjelium, plná spása, ktorú nám Boh z milosti daroval!

Vo verši 14 je k tomu pridané napomenutie: *„Ale nad to nado všetko oblečte si lásku, ktorá je pojivom dokonalosti.“*

A keď sa toto stane, keď je Božia láska vyliata do našich srdiec skrze Svätého Ducha [Rimanom 5:5], tak okolo nás existuje pojivo dokonalosti. Potom nás nikto a nič nemôže oddeliť od Božej lásky, ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi [Rimanom 8:29]. Pojivo dokonalosti.

Ak sa to deje, tak sa napĺňa verš 15:

„*A pokoj Boží nech víťazí vo vašich srdciach, ku ktorému ste aj povolani v jednom tele, a buďte vďační.*“

Buďte vďační!

„*Slovo Kristovo nech prebýva vo vás bohate. Učte a napomínajte jedni druhých vo všetkej múdrosti a spievajte Bohu žalmy, hymny a duchovné piesne plní vďačnosti vo svojom srdci.*“ [podľa nem. prekladu]

Plní vďačnosti!

Milovaní bratia a sestry, u Boha je všetko možné. On nás môže ako Cirkev priviesť späť tam, kde nás pojivo Božej dokonalosti skutočne tak obklopuje, že nás potom viac nič nemôže oddeliť od lásky Božej, ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi [Rimanom 8:29].

A viete, čo prichádza potom? Potom prídu osobné napomenutia. Hneď vo verši 18:

„*Vy, **ženy**, podriaďujte sa vlastným mužom, ako sa sluší v Pánovi.*“

Takže podľa Božského poriadku. Nie viac a nie menej.

Ale hneď vo verši 19:

„*Vy, **mužovia**, milujte svoje ženy a nerozhorčujte sa na ne.*“

Je to jednoducho tak, že ak by sme čítali len tie prvé verše, tak môžeme mať dojem, že je všetko v najlepšom poriadku. Ale potom prichádzajú napomenutia, aby táto láska Božia, aby tento Boží obsah nebol rušený, ale aby oboje súhlasilo – to, čo Boh vyžaduje od ženy, muža a vo verši 20 dokonca od detí:

„*Vy, **deti**, poslúchajte svojich rodičov vo všetkom, lebo to je ľúbe Pánovi.*“

Všetci sú oslovení – ženy, muži, synovia, dcéry, dokonca aj otcovia vo verši 21:

„*Vy, **otcovia**, neдрáždite svojich detí, aby nestratili smelosti a vôle.*“
Potom sluhovia, všetci sú oslovení.

Čo tým má byť povedané, bratia a sestry? Pán nás jednoducho nenechá bežať tak, ako sme zvyknutí. On chce vrátiť všetko späť k Božskému poriadku a potom pokoj Kristov, ktorý je skutočne vyšší ako každý rozum, môže vládnuť v našich srdciach a myšliach. [Filipänom 4:7]

Ešte Slovo z listu Efežanom 1:7:

„...v ktorom máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva Jeho milosti...“

Pokračuje to ďalej vo verši 9:

„...oznámiac nám tajomstvo Svojej vôle podľa Svojej ľúbosti, ktorú si predložil v Sebe...“

Bratia a sestry, povedzme to možno tak ako nikdy predtým: Začiatok s Pánom musí byť učiný. Skutočné obrátenie, skutočné spásne prežitie s Pánom, že človek pozná: „Som stratený, potrebujem záchranu, odpustenie, zmierenie, milosť a spásu.“ Preto stojí napísané: *„...v deň spasenia som ti pomohol.“* [2. Korinťanom 6:2, Izaiáš 49:8]

Bratia a sestry, **sme povinní všetkým čítať aj tieto biblické miesta.**

Aj to miesto, ktoré mi práve napadlo a ktoré sa týka sestier. Napríklad v liste Korinťanom stojí napísané oboje – to jedno v kapitole 11 a to druhé v kapitole 14. Aj v kapitole 12 je povedané, čo má žena konať.

V 1. Korinťanom 11 stojí vo verši 3:

„Ale chcem, aby ste vedeli, že hlavou každého muža je Kristus a hlavou ženy muž a hlavou Krista Boh...“

A potom stojí napísané, že sestry sa majú modliť a prorokovať s pokrytou hlavou.

V 1. Korinťanom 14:34 stojí to, čo sa týka zvestovania, že majú ženy v zbore mlčať: *„Vaše ženy nech mlčia v sboroch, lebo sa im nedovoľuje hovoriť, ale podriaďovať sa, ako i zákon hovorí.“*

A potom to pokračuje ďalej. Oni však nemusia mlčať, keď je modlitebné zhromaždenie – potom sa môžu modliť. A ak na ne príde Boží Duch, tak smú prorokovať – všetko je predsa biblicky usporiadané.

Mohli by sme na tomto mieste čítať ďalej vo verši 8:

„Lebo muž nie je zo ženy, ale žena z muža; lebo ani nie je muž stvorený pre ženu, ale žena pre muža.“

Ak čítame celú súvislosť, tak zistíme, že je to biblický poriadok, ktorý Boh chcel mať v Cirkvi [zbore] a ktorý bol na počiatku.

Preto, ak to tu dnes takto musíme povedať – ležalo mi to jednoducho na srdci, žeby sme verili každému Božiemu Slovu, sklonili sa pod neho

a aby muž povedal: „Pane, pomôž mi nájsť moje miesto a zaujať môj postoj pred Tebou, aby som pred Tebou mohol obstáť!“ Žeby žena povedala: „Pane, pomôž mi zaujať moje miesto, aby som pred Tebou mohla obstáť.“ A deti konajú to isté a povedia: „Pane, daruj mi milosť.“

Čo sa týka detí, tak predsa máme zaslúbenie:

„...budeš spasený ty aj celý tvoj dom“ [Skutky 11:14, 16:31]

Máme aj zaslúbenie:

„Lebo vám patrí to zaslúbenie a vašim deťom a všetkým na široko-ďaleko, ktorých- a koľkýchkoľvek si povolá Pán, náš Bôh.“

Zhrňme, o čo sa v tejto bohoslužbe jedná. Jednoducho o to, aby sme nehovorili tak, ako sa to deje po celom svete: „Prorok, prorok, zvešť zvešť...“ a nikto sa nestará o to, čo bolo Bohom skutočne v Svätom Písme stanovené. A to sa týka aj všetkých výrokov brata Branhama, ktoré sú len zle porozumené, pretože sa s nimi nevraciamy do Božieho Slova. Kto sa vracia späť do Slova, nachádza Božiu orientáciu a nie je potrebné žiadne doučovanie.

Takže nielen hovoriť o zvesti a zvestovateľovi, ale povedať: „Pane, v deň spásy si mi pomohol.“ Žeby sme Žalm 103 nielen čítali, ale žeby to bolo naše prežitie spásy:

„...ktorý ti odpúšťa všetky tvoje neprávosti, ktorý uzdravuje všetky tvoje nemoci, ktorý vyslobodzuje tvoj život od záhuby, ktorý ťa korunuje milosťou a zľutovaním...“

Cirkev Nevesta je obmytá v krvi Baránka, posvätená v Slove pravdy a určená k tomu, vo viere a poslušnosti na základe Písma o to prosieť, až kým sa stane Božou realitou, že nám Pán všetkým daruje milosť prijať to a uchopiť. Prosieť Ho: „Pane, nech sa to skutočne stane v mojom živote.“ Žeby sa to skutočne tak dialo.

Ako sme čítali priamo na začiatku 3. verša v liste Kološanom: Keď sa Pán v našom živote zjavuje, tak sa aj my zjavíme s Ním v sláve. Ešte sme na zemi, ale v srdciach sme spojení s Bohom.

Bratia a sestry, že to Boh s nami myslí dobre, sme predsa jasne porozumeli.

Kedy som to povedal naposledy? Predtým ako existoval raj, predtým ako nastal pád do hriechu, predtým ako existovali Adam s Evou, pred založením sveta Boh ustanovil plán spásy a naše mená zapísal pred založením sveta do knihy života Baránka a nikdy nemôžu byť vymazané.

Toto je v tomto čase naša príprava, aby sme pred Pánom mohli obstáť, keď sa vráti, aby tých Svojich vzal. Ako sme na začiatku počuli vo svedectvách zo všetkých ostatných krajín, Boh koná veľké veci.

Zabudol som zmieniť Prahu a Berlín – aj tam sme mali zhromaždenia. Je jednoducho nádherné vedieť, že Boh volá zo všetkých národov, jazykov a národností. Všetci, ktorí sú z Boha, počujú Jeho hlas.

Naším bratom v Prahe patrí obzvlášť vďaka za všetko, čo učinili – všetku reklamu a prípravu – sme jednoducho vďační, vďační za všetkých bratov. A to si predstavte – aj to kázanie z Prahy kázané v nemčine bolo prekladané do češtiny a jeden brat z Bratislavy, ktorý je učiteľom, ho hneď prekladal do angličtiny a všetci ho mohli všade naživo počuť v angličtine i rumunčine. Ak skutočne myslím na to, že je teraz skutočne pripojených 1 250 ľudí v 176 krajinách... Buďte požehnaní všetci od východu slnka až po jeho západ. Buďte požehnaní vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach, pretože tak to Boh povedal Abrahámovi v 1. Mojžišovej 12:3: „...budú požehnané v tebe všetky čelade zeme.“

Bratia a sestry, dovoľte mi ešte raz zdôrazniť: Ak náš Pán povedal, že evanjelium o Kráľovstve bude kázané na svedectvo všetkým národom a potom príde koniec – čo by povedal dnes? Ak by otvoril Písmo tak ako v Lukášovi 4, či by v našom strede nahlas nepovedal: „Dnes sa naplnilo toto miesto Písma pred vašimi očami.“

Dnes sa stalo skutočnosťou to, na čo všetci proroci a apoštolovia čakali! Kedy existoval čas, v ktorom mohol celý svet počúvať a spolu s nami prežívať? To pred 10 alebo 5 rokmi ešte nebolo možné, ale dnes je to všetko možné. Aj bratia a sestry, ktorí bývajú v Mongolsku alebo kdekoľvek inde, môžu počuť.

Nech Boh obzvlášť požehná v Afrike, kde prichádzajú do lokálnych zborov tisíce. Boh jednoducho daroval milosť – oni berú to, čo brat Branham videl v Zürichu, doslova – on videl letieť nemeckého orla

ponad Afriku a tí bratia jednoducho veria, že sa to naplnilo. Boh požehnal na celom kontinente nad prosby a porozumenie a tam je prinášaná najväčšia žatva.

Jemu, všemohúcemu a vernému Bohu buď za všetko česť!

Mám skutočne otázku: Porozumeli sme? Pochopili sme, akú prednosť nám Boh Pán v tomto čase daroval, že sme môžeme mať priamu účasť na tom, čo On práve teraz koná?

Nech nám On daruje také srdcia, ktoré prijímajú to osobné, čo nám On hovorí, presne tak ako tie učiteľské a prorocké veci z Písma. Ak sa jedná o Izrael alebo národy, tak to väčšinou vďačne prijímame, ale ak sa to týka nás osobne, ak sme oslovení my osobne, tak je to niekedy trochu iné. Nech nám všetkým Pán daruje milosť, aby sme povedali: „Pane, Ty si ku mne hovoril skrze Svoje Slovo, prijímam to a uchopím.“

Boh Pán Svoje dielo dokoná. Každé zaslúbenie sa naplní. On by len chcel, aby všetci, ktorí Slovo teraz počujú, boli pri tom. On by chcel, aby pri tom boli všetci, ktorí prichádzajú, ktorí majú hlad počuť Slovo, aby boli pripravení na slávny deň návratu nášho Pána.

Smieme zvolať: „*Maranatha! Náš Pán príde!*“ [1. Korinťanom 16:22]

Tak znie zaslúbenie – a zvesť predchádza Jeho druhému príchodu a my to sme môžeme prežívať a budeme to prežívať, až kým neprejdeme od viery k realite.

Vďaka buď Bohu za Starý a Nový zákon, vďaka buď Bohu za 4 evanjeliá, kde je nám o všetkom zanechaná správa očitých svedkov.

Vďaka buď Bohu za Skutky apoštolov, ktoré nám hovoria, ako to bolo na začiatku, ako bola založená Cirkev, ako nastalo vyliatie Svätého Ducha, ako bolo kázané prvé kázanie, ako sa dial prvý krst prvých 3 000 – o všetkom je nám podaná správa.

A potom všetky listy so všetkými biblickými témami. Ó, aká milosť. Akú prednosť nám Boh daroval – zo srdca veriť každému Slovu a mať ho zjavené!

Jemu, nášmu Bohu, tomu jedinému Bohu buď česť v mene Ježiša Ježiša Krista, nášho Pána.

Povstaňme a spievajme *Taký, aký som*.

1. *Zdas' na tu chvíli pripraven, kdy domů vezme Bůh svých?
Zda o té zvěsti jsi zpraven, jak On odmění těch svých?
Na oblace až se zjeví – v majestátu a slávě.
Víc má slova nevypoví, – moje srdce plesá právě.*
- Ref. Nádherné ulice zlaté, nádherná Otce zem.
Jeho dílo jest překrásné! Nádherně v rouše bílém!*
2. *Zda došel jsi pochopení – lásky Krista Ježíše?
Zda přijals' jeho smíření, když On dnes přijde z výše?
Tam připravil místo pro něj – čekající zástup ten.
Vždy věrně bojuje za něj! Přichází slíbený den!*
3. *Nic nezbylo z utrpení, posměch a výsměch tytam.
Ježíš jest mým vykoupením, mnou navždy milován.
Hledět v Jeho oči jasné – chtěl bys' a domů též jít?
ON přináší město krásné, k Ježíši musíš jen jít!*

Tak to bude, nerobte si žiadne starosti. Len verte, len verte.

Skloňme teraz v tichej modlitbe naše hlavy a ak sú v našom strede obzvlášť mladiství, ktorí ešte svoje životy neposvätili Pánovi, ktorí ešte majú odpor a pýtajú sa „Prečo a načo?“

Počúvajte dobre: **Len ten, kto večný život prijal, ten môže večne žiť. Len ten, kto vošiel cez úzku bránu, vojde do večného života.** Opustite širokú cestu! Opustite širokú cestu! Poďte k Pánovi, On pozýva: „*Poďte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení...*“ [Matúš 11:28]

Budeme spievať chórus *Taký, aký som* ešte raz a vy môžete prísť dopredu a spoločne sa budeme modliť.

[pieseň]

[modlitby bratov]

Vy, ktorí ste prišli dopredu, pozrite sa na moment sem. Môžete zo srdca veriť? Pán to je, ktorý vás volal, nie kazateľ. On sám predsa povedal: „*Poďte ku Mne všetci...*“ Ku Mne! Tak vám odpustím a prijmem vás. On je prítomný, On nielen volal, On prijíma! On odpúšťa prestúpenia a na hriech viac nespomína. Jednoducho zo srdca verte a prijmite, že Boží Baránok za nás skutočne zomrel, že sme skrze krv Novej zmluvy zachránení, dostali sme odpustenie a bol nám

darovaný nový život z Boha. Vykúpenie je skutočnosť. Vy všetci, nerobte si žiadne starosti. Verte, verte z celého srdca! Nehľadte na seba, ani na okolnosti, ani na to, čo ste prevráteného učinili. Poďte k Pánovi takí, akí ste, a venujte teraz niekoľko minút času tomu, aby ste jednoducho nahlas ďakovali Pánu. Všetci sa spoločne modlime. Modlite sa a ďakujte Pánovi.

Verný Pane, ďakujem ti spolu so všetkými mladistvými a so všetkými, ktorí prišli. Oni prišli k Tebe, Teba prijali a Ty si prijal ich. Oni sú Tvojím vlastníctvom. Ty si ich spasil skrze Svoju krv. Zo srdca Ti za to ďakujeme. Toto je deň, ktorý si Ty pre nich učinil. Prijmite a uchopte to. Ďakujte Pánovi z celého srdca a celej duše. Haleluja. Haleluja.

Spievajme *Toto je deň*.

! : *Toto je deň, toto je deň, ktorý učinil Pán !*

Buďme radostní a vďační, nechajme Slovo a Duchu vojsť dnu.

Toto je deň, toto je deň, ktorý učinil Pán.

Na to hovoríme Amen. Pánu buď vďaka.

[modlitby bratov]

Mám ešte jednu prosbu. Príďme aj zajtra včas do Božieho domu, posaďme sa a počúvajme, ako sa spieva a hrá, a pripravujme sa na čas, v ktorom zaznie Slovo, tak aby skutočne mohlo byť zjavené plné požehnanie nášho Boha. Náš Boh je verný Boh! Haleluja!

[modlitba]

Chvála, česť a úcta buď navždy prinášaná

Tebe, Baránkovi, ktorý si nás spasil od hriechu!

Haleluja, budiž chválen. Haleluja. Amen.

Haleluja, budiž chválen. Pane, požehnaj nás.